

ദൈവമകൾ

യോഹനാൻ 01:12-13

“അവനെ കൈക്കൊണ്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമകൾ ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം കൊടുത്തു. അവർ രക്തത്തിൽ നിന്നല്ല, ജ്യത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താലല്ല, പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്താലുമല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നതേ ജനിച്ചതു.”

എത്രയും മനുഷ്യന്റെയും ജീവിതത്തിനു അർധം ഏകുന്ന ഒരു വാക്യമാണിത്. അവനെ ദൈവം തന്റെ മകളുടെ ഗണത്തിൽ ചേർക്കുന്ന ഒരു അനുഭവം. വാസ്തവത്തിൽ ഈ വാക്യത്തോട് ചേർത്ത് വായിക്കുവാൻ പറ്റുന്ന മറ്റാരു വചനഭാഗമാണ്, എഹേസ്യർ 1:3-6 വരെ; അവിടെ പറയുന്നു, “സർഖ്രത്തിലെസകല ആര്യീകാനുഗ്രഹത്താലും നമ്മുകിസ്തുവിൽ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുകിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. നാം തന്റെ സന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളക്കരും ആക്രോണ്ടതിനു അവൻ ലോകസ്മാപനത്തിനു മുമ്പെ നമ്മു അവനിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും തിരുഹിതത്തിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരം യേശുകിസ്തുമുഖാന്തരം നമ്മു ദത്തടുക്കേണ്ടതിനു അവൻ പ്രിയനായവനിൽ നമുക്കു സജ്ജനുമായി നൽകിയ തന്റെ കൃപാമഹത്തതിന്റെ പുകഴ്ചെയ്ക്കായി സ്നേഹത്തിൽ നമ്മു മുന്നിയമിക്കുകയും ചെയ്തുവള്ളോ.” എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ചെയ്തതെന്നതാണെന്ന് യോഹനാൻ സുവിശേഷം ആരംഭിക്കുന്നോൾ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; 9-11 വാക്യങ്ങളിൽ നമുക്കെത്ത് കാണാം. ‘എത്രു മനുഷ്യനേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻ മുഖാന്തരം ഉള്ളവായി; ലോകമോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. അവൻ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ അവനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല.’

പ്രിയമുള്ളവരെ, ഈ വചനഭാഗങ്ങളല്ലാം കുട്ടി വായിക്കുന്നോൾ നമ്മൾ ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കുകയും അത് നമ്മുടെ ഹ്യാദയത്തിൽ ഒരു ബോധ്യമായി ഉറയ്ക്കുകയും വേണും. താൻ ആയിരിക്കുന്ന ഈ ശരീരത്തിൽ എന്നേന്നു പറയുവാനായി എന്നുമില്ല. സർവ്വവും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയാണ്. അപ്രകാരം ജ്യരക്തങ്ങൾക്കോ, ലോകപ്രകാരമുള്ള മനുഷ്യ താൽപര്യങ്ങൾക്കോ എന്നിനും അവകാശം പറയാൻ ഇല്ലാത്ത ഈ ശരീരത്തിൽ എക്കാൾ ആയിട്ടുള്ള ദൈവം തന്റെ ജീവനെ പകർന്നു തന്നിരിക്കുന്നത്, നിത്യമരണത്തിനു യോഗ്യരായിരുന്ന നാം നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. ദിനന്വേദിയുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ നമുക്ക്

മനസ്സിലാവും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്നേഹവും കരുതലും എത്രമാത്രം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടെന്ന്. തന്റെ സ്വന്നപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കണം എന്നതാണ് പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ ഏക ആഗ്രഹം.

എന്നാൽ ഈ മനുഷ്യന് ഇതിനൊന്നും സമയമില്ലാതെ തങ്ങൾക്കു പോലും ഒരു ഉറപ്പുമില്ലാത്ത ജീവിതത്തെ കെട്ടിപ്പെടുക്കുവാൻ ഓടുകയാണ്. അവിടെ ദൈവത്തെ ഓർക്കുവാൻ അവനു സമയമില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തെ അറിയുകപോലുമില്ലാത്ത ഭാവമാണ്. അവിടെയാണ് ദൈവം വീണ്ടും ഈ വചനത്തിലും നമ്മാട സംസാരിക്കുന്നത്. ‘അവനെ കൈകൊണ്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമകൾ ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം കൊടുത്തു’ എന്ന്. ഈ ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെയും ജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത് ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ്. അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക, അവനെ കൈകൊള്ളുക. ഈനാത്തെ ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥയിൽ, ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസമില്ലയ്മയും അവനു വിഡേയപ്പേര് അവനെ കൈകൊള്ളുവാനുള്ള മനസ്സില്ലാതിരിക്കുന്നതുമാണ് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു അപായമായി നിലകൊള്ളുന്നത്. സ്വാഭാവികമായി മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ മറക്കുകയും അവനിൽ നിന്നുകന്നു പോവുകയും ചെയ്യും.

പ്രിയരെ, ഈ ദൈവത്തെയും അവൻ നമ്മാടു കാണിച്ച മനസ്സിലിവിനെയും ഓർത്ത് പറയാൻ രോമാ ലേവനത്തിൽ നമ്മു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ആരാധനയായി നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിനു പ്രസാദവുമുള്ള ധാരമായി സമർപ്പിക്കുവാൻ. അപ്രകാരം ഈ ദൈവത്തെ മറന്നു കളയാതെ നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വീകാരം മുറുകെ പിടിക്കാം. അവന്റെ മകളായി ആ സർഗ്ഗിയപ്രവേശനം ആസ്വദിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങി നിൽക്കാം. ദൈവം നമ്മു അനുഗ്രഹിക്കും.

പരാമർശം :

1 യോഹന്നാൻ 3:1

കാണുന്ന നാം ദൈവമകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ പിതാവു നമുക്കു എത്ര വലിയ സ്വന്നേഹം നൽകിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ തന്നെ നാം ആകുന്നു. ലോകം അവനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായ്ക്കൊണ്ടു നാമയും അറിയുന്നില്ല.

ബൈബിൾ. ബിനു ബൈബി ആലപ്പുഴ 113